

Implementace Prologu

Literatura:

- Matyska L., Toman D.: Implementační techniky Prologu, Informační systémy, (1990), 21–59.
<http://www.ics.muni.cz/people/matyska/vyuka/lp/lp.html>

Interpretace

Deklarativní sémantika:

Hlava platí, platí-li jednotlivé literály těla.

Procedurální (imperativní) sémantika:

Entry: Hlava::

```
{
  call T1
  ;
  call Ta
}
```

Volání procedury s názvem Hlava uspěje, pokud uspěje volání všech procedur (literálů) v těle.

Procedurální sémantika = podklad pro implementaci

Opakování: základní pojmy

- Konečná množina klauzulí Hlava :- Tělo tvoří **program P**.
- **Hlava** je literál
- **Tělo** je (eventuálně prázdná) konjunkce literálů T_1, \dots, T_a , $a \geq 0$
- **Literál**
je tvořen m -árním predikátovým symbolem (m/p) a m termy (argumenty)
- **Term** je konstanta, proměnná nebo složený term.
- **Složený term**
s n termy na místě argumentů
- **Dotaz (cíl)** je neprázdná množina literálů.

Abstraktní interpret

Vstup: Logický program P a dotaz G.

1. Inicializuj množinu cílů S literály z dotazu G; $S := G$
2. `while (S != empty) do`
3. Vyber $A \in S$ a dále vyber klauzuli $A' :- B_1, \dots, B_n$ ($n \geq 0$) z programu P takovou, že $\exists \sigma : A\sigma = A'\sigma$; σ je nejobecnější unifikátor.
Pokud neexistuje A' nebo σ , ukonči cyklus.
4. Nahrad' A v S cíli B_1 až B_n .
5. Aplikuj σ na G a S.
6. `end while`
7. Pokud $S == \text{empty}$, pak výpočet úspěšně skončil a výstupem je G se všemi aplikovanými substitucemi.
Pokud $S != \text{empty}$, výpočet končí neúspěchem.

Abstraktní interpret – pokračování

Kroky (3) až (5) představují **redukci** (logickou inferenci) cíle A.

Počet redukcí za sekundu (LIPS) == indikátor výkonu implementace

Věta

Existuje-li instance G' dotazu G, odvoditelná z programu P v konečném počtu kroků, pak bude tímto interpretem nalezena.

Prohledávání do šířky

1. Vybereme všechny klauzule A'_i , které je možno unifikovat s literálem A
 - necht' je těchto klauzulí q
2. Vytvoříme q kopií množiny S
3. V každé kopii redukuje A jednou z klauzulí A'_i .
 - aplikujeme příslušný nejobecnější unifikátor
4. V následujících krocích redukuje všechny množiny S_i současně.
5. Výpočet ukončíme úspěchem, pokud se alespoň jedna z množin S_i stane prázdnou.
 - Ekvivalence s abstraktnímu interpretem
 - pokud jeden interpret neuspěje, pak neuspěje i druhý
 - pokud jeden interpret uspěje, pak uspěje i druhý

Nedeterminismus interpretu

1. **Selekční pravidlo:** výběr cíle A z množiny cílů S
 - neovlivňuje výrazně výsledek chování interpretu
2. **Způsob prohledávání stromu výpočtu:** výběr klauzule A' z programu P
 - je velmi důležitý, všechny klauzule totiž nevedou k úspěšnému řešení

Vztah k úplnosti:

1. Selekční pravidlo neovlivňuje úplnost
 - možno zvolit libovolné v rámci SLD rezoluce
2. Prohledávání stromu výpočtu do šířky nebo do hloubky

„Prozření” – automatický výběr správné klauzule

- vlastnost abstraktního interpretu, kterou ale reálné interprety nemají

Prohledávání do hloubky

1. Vybereme všechny klauzule A'_i , které je možno unifikovat s literálem A.
2. Všechny tyto klauzule zapíšeme na zásobník.
3. Redukci provedeme s klauzulí na vrcholu zásobníku.
4. Pokud v nějakém kroku nenajdeme vhodnou klauzuli A' , vrátíme se k předchozímu stavu (tedy anulujeme aplikace posledního unifikátoru σ) a vybereme ze zásobníku další klauzuli.
5. Pokud je zásobník prázdný, končí výpočet neúspěchem.
6. Pokud naopak zredukujeme všechny literály v S, výpočet končí úspěchem.
 - Není úplné, tj. nemusí najít všechna řešení
 - Nižší paměťová náročnost než prohledávání do šířky
 - Používá se v Prologu

Reprezentace objektů

- Beztypový jazyk
- Kontrola „typů“ za běhu výpočtu
- Informace o struktuře součástí objektu

Typy objektů

▪ Primitivní objekty:

- konstanta
- číslo
- volná proměnná
- odkaz (reference)

▪ Složené (strukturované) objekty:

- struktura
- seznam

Reprezentace objektů II

Objekt	Příznak
volná proměnná	FREE
konstanta	CONST
celé číslo	INT
odkaz	REF
složený term	FUNCT

Příznaky (tags):

Obsah adresovatelného slova: **hodnota a příznak.**

Primitivní objekty uloženy přímo ve slově

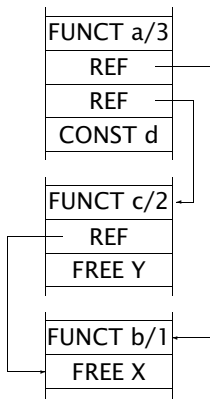
Složené objekty

- jsou instance termu ve zdrojovém textu, tzv. zdrojového termu
- zdrojový term bez proměnných \Rightarrow každá instancie ekvivalentní zdrojovému termu
- zdrojový term s proměnnými \Rightarrow dvě instance se mohou lišit aktuálními hodnotami proměnných, jedinečnost zajišťuje kopírování struktur nebo sdílení struktur

Kopírování struktur

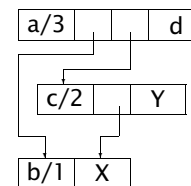
Příklad:

$a(b(X), c(X, Y), d),$

Kopírování struktur II

- Term F s aritou A reprezentován A+1 slovy:
 - funktor a arita v prvním slově
 - 2. slovo nese první argument (resp. odkaz na jeho hodnotu) :
 - A+1 slovo nese hodnotu A-tého argumentu
- Reprezentace vychází z orientovaných acyklických grafů:

- Vykopírována každá instance \Rightarrow **kopírování struktur**
- Termy ukládány na **globální zásobník**

Sdílení struktur

- Vychází z myšlenky, že při reprezentaci je třeba řešit přítomnost proměnných
- Instance termu
 - < kostra_termu; rámeček >
 - kostra_termu je zdrojový term s očíslovanými proměnnými
 - rámeček je vektor aktuálních hodnot těchto proměnných
 - i -tá položka nese hodnotu i -té proměnné v původním termu

Sdílení struktur II

Příklad:

$a(b(X), c(X, Y), d)$

reprezentuje

< $a(b(\$1), c(\$1, \$2), d)$; [FREE, FREE] >

kde symbolem $\$i$ označujeme i -tou proměnnou.

Implementace:

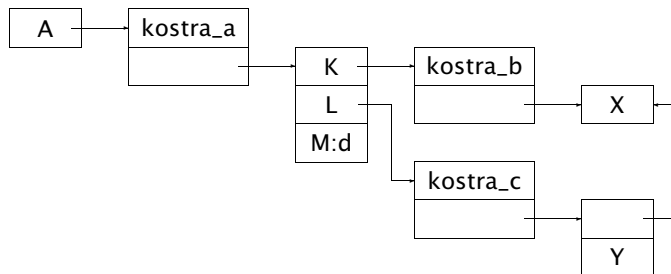
< &kostra_termu; &rámeček >

(& vrací adresu objektu)

Všechny instance sdílí společnou kostru_termu \Rightarrow **sdílení struktur**

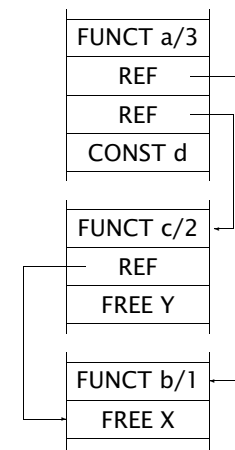
Srovnání: příklad

- Naivní srovnání: sdílení paměťově méně náročné
- Platí ale pouze pro rozsáhlé termy přítomné ve zdrojovém kódu
- Postupná tvorba termů:
 - $A = a(K, L, M)$, $K = b(X)$, $L = c(X, Y)$, $M = d$
 - Sdílení termů:

Srovnání: příklad – pokračování

- Kopírování struktur: $A = a(K, L, M)$, $K = b(X)$, $L = c(X, Y)$, $M = d$

tj. identické jako přímé vytvoření termu $a(b(X), c(X, Y), d)$

Srovnání II

- **Složitost algoritmů pro přístup k jednotlivým argumentům**
 - sdílení struktur: nutná víceúrovňová nepřímá adresace
 - kopírování struktur: bez problémů
 - jednodušší algoritmy usnadňují i optimalizace
- **Lokalita přístupů do paměti**
 - sdílení struktur: přístupy rozptýleny po paměti
 - kopírování struktur: lokalizované přístupy
 - při stránkování paměti – rozptýlení vyžaduje přístup k více stránkám
- Z praktického hlediska neexistuje mezi těmito přístupy zásadní rozdíl

Řízení výpočtu

- **Dopředný výpočet**
 - po úspěchu (úspěšná redukce)
 - jednotlivá volání procedur skončí úspěchem
 - klasické volání rekurzivních procedur
- **Zpětný výpočet (backtracking)**
 - po neúspěchu vyhodnocení literálu (neúspěšná redukce)
 - nepodaří se unifikace aktuálních a formálních parametrů hlavy
 - návrat do bodu, kde zůstala nevyzkoušená alternativa výpočtu
 - je nutná obnova původních hodnot jednotlivých proměnných
 - po nalezení místa s dosud nevyzkoušenou klauzulí pokračuje dále dopředný výpočet

Aktivační záznam

- Volání (=aktivace) procedury
- Aktivace **sdílí společný kód**, liší se obsahem **aktivačního záznamu**
- Aktivační záznam uložen na **lokálním zásobníku**
- **Dopředný výpočet**
 - stav výpočtu v okamžiku volání procedury
 - aktuální parametry
 - lokální proměnné
 - pomocné proměnné ('a la registry)
- **Zpětný výpočet (backtracking)**
 - hodnoty parametrů v okamžiku zavolání procedury
 - následující klauzule pro zpracování při neúspěchu

Aktivační záznam a roll-back

- Neúspěšná klauzule mohla nainstanciovat nelokální proměnné
 - $a(X) :- X = b(c, Y), Y = d. \quad ?- W = b(Z, e), a(W).$ (viz instancie Z)
- Při návratu je třeba obnovit (**roll-back**) původní hodnoty proměnných
- Využijeme vlastností logických proměnných
 - instanciovat lze pouze volnou proměnnou
 - jakmile proměnná získá hodnotu, nelze ji změnit jinak než návratem výpočtu \Rightarrow původní hodnoty všech proměnných odpovídají volné proměnné
- **Stopa (trail):** zásobník s adresami instanciovaných proměnných
 - ukazatel na aktuální vrchol zásobníku uchovávan v aktivačním záznamu
 - při neúspěchu jsou hodnoty proměnných na stopě v úseku mezi aktuálním a uloženým vrcholem zásobníku změněny na „volná“
- **Globální zásobník:** pro uložení složených termů
 - ukazatel na aktuální vrchol zásobníku uchovávan v aktivačním záznamu
 - při neúspěchu vrchol zásobníku snížen podle uschované hodnoty v aktivačním záznamu

Okolí a bod volby

Aktivační záznam úspěšně ukončené procedury nelze odstranit z lokálního zásobníku \Rightarrow **rozdělení aktivačního záznamu:**

- **okolí** (environment) – informace nutné pro dopředný běh programu
- **bod volby** (choice point) – informace nezbytné pro zotavení po neúspěchu
- ukládány na lokální zásobník
- samostatně provázány (odkaz na předchozí okolí resp. bod volby)

Důsledky:

- samostatná práce s každou částí aktivačního záznamu (optimalizace)
- alokace pouze okolí pro deterministické procedury
- možnost odstranění okolí po úspěšném vykonání (i nedeterministické) procedury (pokud okolí následuje po bodu volby dané procedury)
 - pokud je okolí na vrcholu zásobníku

Řez

- Prostředek pro ovlivnění běhu výpočtu programátorem
 - $a(X) :- b(X), !, c(X).$ $a(3).$
 $b(1).$ $b(2).$
 $c(1).$ $c(2).$
- Řez: neovlivňuje dopředný výpočet, má vliv pouze na zpětný výpočet
- Odstranění alternativních větví výpočtu
 - \Rightarrow odstranění odpovídajících bodů volby
 - tj. odstranění bodů volby mezi současným vrcholem zásobníku a bodem volby procedury, která řez vyvolala (včetně bodu volby procedury s řezem)
 - \Rightarrow změna ukazatele na „nejmladší“ bod volby

\Rightarrow Vytváření deterministických procedur

\Rightarrow Optimalizace využití zásobníku

Interpret Prologu

Základní principy:

- klauzule uloženy jako termy
- **programová databáze**
 - pro uložení klauzulí
 - má charakter haldy
 - umožňuje modifikovatelnost prologovských programů za běhu (assert)
- klauzule zřetězeny podle pořadí načtení
 - triviální zřetězení

Vyhodnocení dotazu: volání procedur řízené unifikací

Interpret – Základní princip

1. Vyber redukovaný literál („první“, tj. nejlevější literál cíle)
2. Lineárním průchodem od začátku databáze najdi klauzuli, jejíž hlava má stejný funktor a stejný počet argumentů jako redukovaný literál
3. V případě nalezení klauzule založ bod volby procedury
4. Založ dále okolí první klauzule (velikost odvozena od počtu lokálních proměnných v klauzuli)
5. Proved' unifikaci literálu a hlavy klauzule
6. Úspěch \Rightarrow přidej všechny literály klauzule k cíli („doleva“, tj. na místo redukovaného literálu).
Tělo prázdné \Rightarrow výpočet se s úspěchem vrací do klauzule, jejíž adresa je v aktuálním okolí.
7. Neúspěch unifikace \Rightarrow z bodu volby se obnoví stav a pokračuje se v hledání další vhodné klauzule v databázi.
8. Pokud není nalezena odpovídající klauzule, výpočet se vrací na předchozí bod volby (krátí se lokální i globální zásobník).
9. Výpočet končí neúspěchem: neexistuje již bod volby, k němuž by se výpočet mohl vrátit.
10. Výpočet končí úspěchem, jsou-li úspěšně redukovány všechny literály v cíli.

Interpret – vlastnosti

- Lokální i globální zásobník

- při dopředném výpočtu roste
- při zpětném výpočtu se zmenšuje

Lokální zásobník se může zmenšit při dopředném úspěšném výpočtu deterministické procedury.

- Unifikace argumentů hlavy – obecný unifikační algoritmus
Současně poznačí adresy instanciovaných proměnných na stopu.
- „Interpret“:

```
interpret(Query, Vars) :- call(Query), success(Query, Vars).  
interpret(_,_) :- failure.
```

- dotaz vsazen do kontextu této speciální nedeterministické procedury
- tato procedura odpovídá za korektní reakci systému v případě úspěchu i neúspěchu

Optimalizace: Indexace

- Zřetězení klauzulí podle pořadí načtení velmi neefektivní
- Provázání klauzulí se stejným funktorem a aritou hlavy (tvoří jednu **proceduru**)
 - tj., **indexace procedur**
- Hash tabulka pro vyhledání první klauzule
- Možno rozhodnout (parciálně) determinismus procedury

Indexace argumentů

```
a(1) :- q(1).
```

```
a(a) :- b(X).
```

```
a([A|T]) :- c(A,T).
```

- Obecně nedeterministická
- Při volání s alespoň částečně instanciovaným argumentem vždy deterministická (pouze jedna klauzule může uspět)
- **Indexace podle prvního argumentu**

Základní typy zřetězení:

- podle pořadí klauzulí (aktuální argument je volná proměnná)
- dle konstant (aktuální je argument konstanta)
- formální argument je seznam (aktuální argument je seznam)
- dle struktur (aktuální argument je struktura)

Indexace argumentů II

- Složitější indexační techniky
 - podle všech argumentů
 - podle nejvíce diskriminujícího argumentu
 - kombinace argumentů (indexové techniky z databází)
 - zejména pro přístup k faktům

Tail Recursion Optimization, TRO

Iterace prováděna pomocí rekurze \Rightarrow lineární paměťová náročnost cyklů

Optimalizace koncové rekurze (Tail Recursion Optimisation), TRO:

Okolí se odstraní **před** rekurzivním voláním posledního literálu klauzule, pokud je klauzule resp. její volání deterministické.

Řízení se nemusí vracet:

- v případě úspěchu se rovnou pokračuje
- v případě neúspěchu se vrací na předchozí bod volby („nad“ aktuální klauzulí)
 - aktuální klauzule nemá dle předpokladu bod volby

Rekurzivně volaná klauzule může být volána přímo z kontextu volající klauzule.

TRO – příklad

Program:

```
append([], L, L).
```

```
append([A|X], L, [A|Y]) :- append(X, L, Y).
```

Dotaz:

```
?- append([a,b,c], [x], L).
```

append volán rekurzivně 4krát

- bez TRO: 4 okolí, lineární paměťová náročnost
- s TRO: 1 okolí, konstatní paměťová náročnost

Optimalizace posledního volání

TRO pouze speciální případ

obecné **optimalizace posledního volání (Last Call Optimization), LCO**

Okolí (před redukcí posledního literálu)

odstraňováno vždy, když leží na vrcholu zásobníku.

Nutné úpravy interpretu

- disciplína směřování ukazatelů
 - vždy „mladší“ ukazuje na „starší“ („mladší“ budou odstraněny dříve)
 - z lokálního do globálního zásobníku

vyhneme se vzniku „visících odkazů“ při předčasném odstranění okolí

- „globalizace“ lokálních proměnných: lokální proměnné posledního literálu
 - nutno přesunout na globální zásobník
 - pouze pro neinstanciované proměnné

Warrenův abstraktní počítač, WAM I.

Navržen D.H.D. Warrenem v roce 1983, modifikace do druhé poloviny 80. let

Datové oblasti:

- **Oblast kódu** (programová databáze)
 - separátní oblasti pro uživatelský kód (modifikovatelný) a vestavěné predikáty (nemění se)
 - obsahuje rovněž všechny statické objekty (texty atomů a funktorů apod.)
- **Lokální zásobník (Stack)**
- **Stopa (Trail)**
- **Globální zásobník n. halda (Heap)**
- **Pomocný zásobník (Push Down List, PDL)**
 - pracovní paměť abstraktního počítače
 - použitý v unifikaci, syntaktické analýze apod.

Rozmístění datových oblastí

- Příklad konfigurace

- Halda i lokální zásobník musí růst stejným směrem
 - Ize jednoduše porovnat stáří dvou proměnných srovnáním adres využívá se při zabrání vzniku visících odkazů

Registry WAMu

- Stavové registry:

P čítač adres (Program counter)

CP adresa návratu (Continuation Pointer)

E ukazatel na nejmladší okolí (Environment)

B ukazatel na nejmladší bod volby (Backtrack point)

TR vrchol stopy (TRail)

H vrchol haldy (Heap)

HB vrchol haldy v okamžiku založení posledního bodu volby (Heap on Backtrack point)

S ukazatel, používaný při analýze složených termů (Structure pointer)

CUT ukazatel na bod volby, na který se řezem zařizne zásobník

- Argumentové registry: $A1, A2, \dots$ (při předávání parametrů n. pracovní registry)

- Registry pro lokální proměnné: $Y1, Y2, \dots$

- abstraktní znázornění lok. proměnných na zásobníku

Typy instrukcí WAMu

- **put instrukce** – příprava argumentů před voláním podcíle
 - žádná z těchto instrukcí nevolá obecný unifikační algoritmus
- **get instrukce** – unifikace aktuálních a formálních parametrů
 - vykonávají činnost analogickou instrukcím `unify`
 - obecná unifikace pouze při `get_value`
- **unify instrukce** – zpracování složených termů
 - jednoargumentové instrukce, používají registr `S` jako druhý argument
 - počáteční hodnota `S` je odkaz na 1. argument
 - volání instrukce `unify` zvětší hodnotu `S` o jedničku
 - obecná unifikace pouze při `unify_value` a `unify_local_value`
- **Indexační instrukce** – indexace klauzulí a manipulace s body volby
- **Instrukce řízení běhu** – předávání řízení a explicitní manipulace s okolím

Instrukce put a get: příklad

Příklad: `a(X,Y,Z) :- b(f,X,Y,Z).`

```

get_var    A1,A5
get_var    A2,A6
get_var    A3,A7
put_const  A1,f
put_value  A2,A5
put_value  A3,A6
put_value  A4,A7
execute    b/4
    
```

WAM – optimalizace

1. Indexace klauzulí

2. Generování optimální posloupnosti instrukcí WAMu

3. Odstranění redundancí při generování cílového kódu.

- Příklad: $a(X,Y,Z) :- b(f,X,Y,Z)$.

naivní kód (vytvoří kompilátor pracující striktně zleva doprava) vs.

optimalizovaný kód (počet registrů a tedy i počet instrukcí/přesunů v paměti snížen):

get_var	A1,A5		get_var	A3,A4
get_var	A2,A6		get_var	A2,A3
get_var	A3,A7		get_var	A1,A2
put_const	A1,f		put_const	A1,f
put_value	A2,A5		execute	b/4
put_value	A3,A6			
put_value	A4,A7			
execute	b/4			

Instrukce WAMu

get instrukce		put instrukce		unify instrukce	
get_var	Ai,Y	put_var	Ai,Y	unify_var	Y
get_value	Ai,Y	put_value	Ai,Y	unify_value	Y
get_const	Ai,C	put_unsafe_value	Ai,Y	unify_local_value	Y
get_nil	Ai	put_const	Ai,C	unify_const	C
get_struct	Ai,F/N	put_nil	Ai	unify_nil	
get_list	Ai	put_struct	Ai,F/N	unify_void	N
		put_list	Ai		

instrukce řízení		indexační instrukce	
allocate		try_me_else	Next try Next
deallocate		retry_me_else	Next retry Next
call	Proc/N,A	trust_me_else	fail trust fail
execute	Proc/N		
proceed		cut_last	switch_on_term Var,Const,List,Struct
		save_cut	Y switch_on_const Table
		load_cut	Y switch_on_struct Table

WAM – indexace

▪ Provázání klauzulí: instrukce XX_me_else:

- první klauzule: try_me_else; založí bod volby
- poslední klauzule: trust_me_else; zruší nejmladší bod volby
- ostatní klauzule: retry_me_else; znovu použije nejmladší bod volby po neúspěchu

▪ Provázání podmnožiny klauzulí (podle argumentu):

- try
- retry
- trust

▪ „Rozskokové” instrukce (dle typu a hodnoty argumentu):

- switch_on_term Var, Const, List, Struct
výpočet následuje uvedeným návěstím podle typu prvního argumentu
- switch_on_YY: hashovací tabulka pro konkrétní typ (konstanta, struktura)

Příklad indexace instrukcí

Proceduře

a(atom) :- body1.
a(1) :- body2.
a(2) :- body3.

a([X|Y]) :- body4.
a([X|Y]) :- body5.
a(s(N)) :- body6.
a(f(N)) :- body7.

odpovídají instrukce

a:	switch_on_term	L1, L2, L3, L4	L5a: body2
L2:	switch_on_const	atom :L1a	L6: retry_me_else L7
		1 :L5a	L6a: body3
		2 :L6a	L7: retry_me_else L8
L3:	try	L7a	L7a: body4
	trust	L8a	L8: retry_me_else L9
L4:	switch_on_struct	s/1 :L9a	L8a: body5
		f/1 :L10a	L9: retry_me_else L10
L1:	try_me_else	L5	L9a: body6
L1a:	body1		L10: trust_me_else fail
L5:	retry_me_else	L6	L10a: body7

WAM – řízení výpočtu

- `execute Proc`: ekvivalentní příkazu `goto`
- `proceed`: zpracování faktů
- `allocate`: alokuje okolí (pro některé klauzule netřeba, proto explicitně generováno)
- `deallocate`: uvolní okolí (je-li to možné, tedy leží-li na vrcholu zásobníku)
- `call Proc, N`: zavolá `Proc`, `N` udává počet lok. proměnných (odpovídá velikosti zásobníku)

Možná optimalizace: vhodným uspořádáním proměnných

lze dosáhnout postupného zkracování lokálního zásobníku

`a(A,B,C,D) :- b(D), c(A,C), d(B), e(A), f.`

```
generujeme instrukce  allocate
                        call b/1,4
                        call c/2,3
                        call d/1,2
                        call e/1,1
                        deallocate
                        execute f/0
```

WAM – řez

Implementace řezu (opakování): odstranění bodů volby mezi současným vrcholem zásobníku a bodem volby procedury, která řez vyvolala (včetně bodu volby procedury s řezem)

Indexační instrukce znemožňují v době překladu rozhodnout, zda bude alokován bod volby

- příklad: `?- a(X).` může být nedeterministické, ale `?- a(1).` může být deterministické

```
cut_last:   B := CUT           save_cut Y:   Y := CUT           load_cut Y:   B := Y
```

Hodnota registru `B` je uchovávána v registru `CUT` instrukcemi `call` a `execute`.

Je-li řez prvním predikátem klauzule, použije se rovnou `cut_last`. V opačném případě se použije jako první instrukce `save_cut Y` a v místě skutečného volání řezu se použije `load_cut Y`.

Příklad: `a(X,Z) :- b(X), !, c(Z).`

```
a(2,Z) :- !, c(Z).
```

```
a(X,Z) :- d(X,Z).
```

odpovídá

```
save_cut Y2; get A2,Y1; call b/1,2; load_cut Y2; put Y1,A1; execute c/1
```

```
get_const A1,2; cut_last; put A2,A1; execute c/1
```

```
execute d/2
```